

Gitanos.cat

La veu dels gitanos de Catalunya # Núm. 7 · abril 2017 · Preu 2 €

Una reivindicació constant

- 3 i 4 **REPORTATGE**
La música gitana
- 5 **DESTACATS**
Blanca Romero, la jove promesa del Muay Thai
- 6 **FESTES**
Nova parella de gegants a Tarragona
- 7-9 **HISTÒRIA**
Commemoració de les víctimes de l'Holocaust.
'Els gitanos catalans de França'
- 10 i 11 **CULTURA**
Antecedents de l'extermini gitano
- 12 **RECONeixEMENTS**
Salvador Carrasco rep un dels Premis a la Cultura Gitana
- 13 **ACTUALITAT**
Assemblea de la FAGIC
Beneficis de l'educació primària.
Taller gratuït de rumba i flamenc
- 14 **FORMACIÓ**
Procés participatiu del PIPG a Reus
- 15 **GASTRONOMIA**
Receptari tradicional gitano per la Fundació Alicia

Edita: CONSELL DE LES COMUNITAT GITANES

Produeix: NOU SILVA EQUIPS

Consell de redacció: Sonia Compadre, Jacob Dalmau, Francesc Ferreres, Francesc Gassó, Cristina González, Manuel Rivera i Josep Maria Sansa

Col·laboren: Nuri Campos, Manel Carbonell, Gerard Bosch, Salvador Carrasco, Pere Dalmau, Pere Navarro, Aaron Sentís, Iñaki Vázquez

Fotografies: Els seus autors

Dipòsit Legal: T-784-2015

Tirada: 2.500 exemplars

EDITORIAL

TEMPS D'ALEGRIA I FLORS

Arriba l'abril. Arriben els colors i els aromes de la primavera. A Gitanos.Cat ens encanta la llum, l'alegria i els somriures d'aquesta esperada estació de l'any. L'estació que precedeix l'hivern i la tardor.

Igual que a la vida, i també a les estacions, les persones passem per tot tipus d'etapes: des de les més alegres i felices, a les més tristes i difícils. El contingut d'aquesta revista n'és un bon exemple. En aquesta edició, el nostre estimat i màgic número 7, gaudim del testimoni de persones tan actives i plenes de color com la Blanca Romero, una jove lluitadora de Muay Tai, però també dels colors grisos del llibre "Els gitanos a França", i, fins i tot, del color negre de l'article sobre els antecedents de l'extermini Gitano i l'Holocaust.

Aquesta revista també sona bé, amb els ritmes i percussions de l'article sobre música gitana, als aplaudiments

dels premis a la Cultura Gitana, dels que en va guanyar un el nostre estimat Salvador Carrasco.

Des d'aquest número 7, observem també el desenvolupament de la vida de la Federació d'Associacions Gitanes de Catalunya (FAGIC), que continua amb la seva tasca de créixer i millorar aquest 2017, el desenvolupament del procés participatiu del Pla Integral del Poble Gitano (PIPG) celebrat a Reus el passat febrer, i gaudim del caràcter festiu de la nova parella de gegants de la colla gegantera del Passeig Torroja Tarragona, el Ramsès II i la Nefertari, a més d'assaborir les receptes tradicionals gitanes impulsades per la Fundació Alicia i un selecte grup de cuiners gitanos.

Una bona revista de primavera que deixem, ara, a les vostres mans, per gaudir de tot allò que és novetat i notícia al nostre món gitano.

Editada per:

Amb la col·laboració de:

Diputació Tarragona

LA MÚSICA GITANA

REIVINDICACIÓ CONSTANT

A finals de gener, la seu de la Societat General d'Autors i Editors (SGAE) a Barcelona, acollia un col·loqui reivindicatiu de la música gitana organitzat per la Federació d'Associacions Gitanes de Catalunya (FAGiC), emmarcat dins dels actes de celebració dels 600 anys de l'arribada dels gitanos al país.

Segons un article de Pedro Casermeiro, llicenciat en Psicologia per la Universitat de Barcelona, membre de la directiva de Rromane Siklövne i de la Fundació Privada Pere Closa, formador en llengua romaní i coordinador del "Museu Virtual del Poble Gitano a Catalunya", un dels primers relats sobre l'origen dels gitanos, els presenta com a part del regal del rei de l'Índia al Sha de Pèrsia: 10.000 músics que, després de la seva arribada, van fugir cap a occident, esdevenint la llavor del poble gitano actual.

Independentment de la procedència, de la seva història, ja vinguin d'un lloc o d'un altre, la reivindicació de la importància dels artistes gitanos, la seva aportació i relació amb la música i la dansa, són més que evidents.

Estils musicals creats per influència del poble gitano

Podem repassar país per país europeu, que ben segur que trobarem algun tipus d'influència sobre la seva música. Alguns exemples són la creació del Jazz Manouche, la música Balcànica-Romaní, les Czardas hongareses, el Flamenc, i la Rumba Catalana, considerada l'últim estil musical urbà creat a Europa, tot i que no sempre queda ben reconegut el seu origen, motiu de controvèrsia.

El poble gitano no s'imagina sense música. Aquesta rau en el seu ADN, des de l'individu, fins al conjunt del poble.

Les jornades, una reivindicació musical

La FAGiC, coneixedora d'aquesta circumstància, va posar en marxa diverses jornades reivindicatives sobre l'aportació dels gitanos a la música europea, en col·laboració amb el Pla Integral del Poble Gitano a Catalunya i la SGAE.

Aquestes jornades van comptar amb convidats del món de la música i el ball de la talla de Juan Cortés, cantant del grup "Los Banis", que va impartir un taller de flamenc, el cantant del grup "Sabor de Gràcia", Sicus Carbonell, responsable del taller de rumba catalana, on va obsequiar als assistents amb una demostració pràctica de la tècnica del "ventilador", genuïna de la Rumba Catalana, Maruja Garrido, prestigiosa figura del panorama rumber, va interpretar alguns temes. En un altre moment, figures com Juan de los Banis, Moncho, Sicus Carbonell i el guitarrista Paco Heredia, van participar en un col·loqui sobre música gitana, on es van tractar i debatre els diferents temes relacionats.

(Passa a la pàg. següent)

Sicus Carbonell amb altres artistes

El suport de les administracions, factor clau

Una de les conclusions més rellevants i compartida de la jornada va ser la necessitat fer créixer el suport a la música i als músics gitanos, remarcant la necessitat de una major inversió de l'administració i altres institucions per tal de promocionar i difondre la música flamenca, a més del recolzament als joves talents amb beques d'estudi amb les quals puguin ampliar coneixements i aconseguir una major professionalitat.

“A la nostra època la música funcionava d'un altre modus, ara has de formar-te, el ‘duende’ gitano per si ja no és suficient”.

Sicus Carbonell

Una de les claus és ampliar la professionalitat dels nous artistes mitjançant ajudes del propi Pla Integral del Poble Gitano, però també és important potenciar la visibilitat d'aquests artistes a les programacions de festivals musicals posats en marxa per l'administració. En relació a aquest tema, un estudi realitzat en 2015 per Oriol Puig, conclou que “d'entre tots els festivals organitzats per administracions de Catalunya només es van realitzar tres concerts de Rumba sense ser gitana cap de les tres bandes”.

Sens dubte una important reflexió sobre com millorar i afavorir la creació, professionalització i incorporació del nou talent musical gitano al panorama actual: amb el suport de les administracions tant des de la vessant de les ajudes i les subvencions educatives, com des de la promoció dins dels propis circuits dels festivals, festes i concerts impulsats per la pròpia administració. ■

Sabies què...

El diccionari de la RAE associa l'origen i creació del flamenc al poble gitano.

El Flamenc va ser declarat el novembre de 2010 Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat.

El primer escrit en que es descriu a un gitano i una gitana ballant data del 1613 i pertany a Miguel de Cervantes i la seva obra “La Gitanilla”.

El flamenc és tan popular a Llatinoamèrica que hi ha un moviment cultural molt fort, amb multitud d'agrupacions i acadèmies que el practiquen.

BLANCA ROMERO,

la jove promesa del Muay Thai

El Diari AS va publicar fa uns dies un reportatge a la Blanca Romero, la nena gitana de Ponferrada que podria convertir-se en la Leo Messi del Muay Thai. Segon diu "de petita ja m'agradava llançar cops de peu i cops sense sentit quan jugava. No sabia què estava fent, mai havia vist res de Muay Thai, només feia una cosa que m'agradava", així comença el relat Blanca Romero.

Nascuda a Ponferrada, fa tan sols 12 anys, ja s'ha convertit en una autèntica referència en el Muay Thai nacional i internacional. El març passat va viatjar amb la selecció espanyola d'aquest esport a Bangkok (Tailàndia), on es disputaven els campionats del món, on va guanyar una medalla de plata.

Blanca Romero relata la seva experiència a Àsia com si ho tornés a viure, encara s'emociona recordant la final. "Ets molt jove Blanca, uns pocs privilegiats vau poder anar-hi i tu vas quedar subcampiona tens un gran camí per davant", li recorda el seu entrenador Diego Vázquez (ex campió d'Europa de K1). La jove assenteix, "ja ho sé Diego".

La seva tenacitat i qualitat li va fer guanyar la medalla de plata a Tailàndia.

La tímidesa que destil·la la seva mirada davant el desconegut s'esfuma de cop quan puja al ring. Blanca Romero és una altra. Tècnica, forta i amb una única meta: acabar amb el braç en alt. Ara només pensa a millorar, però per arribar a aquest punt ha anat trencant estigmes. La jove d'ètnia gitana, cosa que va fer que al principi el seu somni xoqués amb la tradició. "En la nostra cultura no és normal que una nena faci aquest tipus d'esports. En lloc del cant, ball o els cavalls a la meva filla li agradava el Muay Thai. He de reconèixer-ho, al principi a mi no m'agradava. Per mitjà de familiars que el practicaven la vam deixar apuntar-s'hi, però no arribava a pensar el que feia. A poc a poc ho vaig anar coneixent, i vaig eliminar aquests prejudicis", relata la seva mare.

Entrenant al ring

Com la seva progenitora, la resta de la seva família també va anar canviant la seva visió quan es van anar endinsant, juntament amb Blanca, en aquest esport. En una cantonada del ring, la seva mare no perd detall de l'entrenament de la seva filla. L'orgull irradia per tots els porus, els seus ulls compten amb una brillantor especial. L'orgull de mare' hi és present.

En poc temps ha sofert un gran avanç, va tots els dies al gimnàs amb una única finalitat "vull ser professional, el Muay Thai és la meva vida".

"És molt bona. Ella sap que per a nosaltres és una campiona faci el que faci. A mi hi havia gent que em deia: 'Com deixes la teva filla faci aquest esport?'. Jo els contestava amb franquesa. En la nostra cultura hi ha moltes noies que ara estan estudiant per ser mestres o altres oficis, a la meva filla la fa feliç el Muay Thai i jo estic molt orgullosa de què ho faci. Els temps canvien i jo per als meus fills vull el millor. A la

Blanca tant el seu pare com jo sempre li hem dit el mateix, la recolzarem sempre. Si ella vol fer Muay Thai i ser professional la recolzarem, que en un temps es cansa i vol fer una altra cosa, també. El que ens importa és que sigui feliç i sobre el ring ho és".

En la seva categoria, per l'edat, no hi ha contacte al cap, només amb el cos i amb proteccions, preval la tècnica i la Blanca en té.

A base de cops Blanca Romero ha anat guanyant-se un nom al tapís. "Ella és molt coneguda dins del nostre món", reconeix joiós el seu entrenador. I és que amb tan sols 12 anys, Blanca ja ha aconseguit molt. El seu camí continua el de moltes dones que reclamen el seu lloc en els esports de contacte, però la seva ruta ha fet alguna cosa més. En la història hi ha hagut molts competidors d'ètnia gitana, només faltaven les seves dones. La Blanca ja ha posat la primera pedra. No serà la darrera. ■

NOVA PARELLA DE GEGANTS A TARRAGONA

Tarragona compta amb una nova parella de Gegants aquest any, en aquest cas són els Gegants egipcis/faraons del Passeig Torroja (de la Colla Gegantera del Passeig Torroja que ja tenen la parella, el Magí i la Tecla).

La nova parella de Gegants egipcis/faraons del Passeig Torroja tenen els noms de Ramsés II el gegant i Nefertari la geganta.

L'equip que està fent els gegants el conformen l'Aaron Sentís (cap de colla), en Ferran i la Carme de la Botigueta de la Festa. La joieria que llueixen l'ha realitzat l'Adrià Malet i la confecció del vestuari ha anat a càrrec de "El Barato" de Reus.

S'ha presentat per a la trobada que organitza la colla durant les Festes de Sant Magí, la Trobada de Gegants de Sant Magí, que enguany arriba a la seva quarta edició amb gegants convidats d'arreu de Catalunya.

Els gegants tenen les següents característiques:

- El Gegant amb una altura de 3,90 m i un pes de 90-100 kg.
- La Geganta amb una altura de 3,65 m i un pes de 70 kg.

La Colla Gegantera del Passeig Torroja de Tarragona és una colla particular d'una casa anomenada Villa Sant Magí del Passeig Torroja, fundada l'any 2009 per una família gitana de la ciutat, portants dels gegants de la ciutat de Tarragona i també amb diversos amics gitanos i no gitanos i familiars. ■

Fotografies: JM Cohi.

Making of de la parella

Resultat final dels gegants

LA RÀDIO DE LA CIUTAT
amb la cultura i les tradicions

COMMEMORACIÓ DE LES VÍCTIMES DE L'HOLOCAUST

El 27 de gener es varen celebrar a diferents ciutats del nostre país, actes commemoratius del dia internacional de commemoració en memòria de les víctimes de l'Holocaust.

Grup de gitanos deportats pels nazis

El 1 de novembre del 2005, l'Assemblea General de les Nacions Unides va aprovar la resolució 60/7 on condemnava, sense excepcions, qualsevol manifestació d'intolerància religiosa, incitació, assetjament o violència contra persones o comunitats basada en l'origen ètnic o les creences religioses, a qualsevol lloc del món.

En aquest sentit, es designava el dia 27 de gener, aniversari de l'alliberament del camp d'extermini d'Auschwitz (1945), com el dia Internacional de commemoració en memòria de les víctimes de l'Holocaust i de prevenció de crims contra la humanitat i s'instava, de manera urgent, a tots els Estats membres a desenvolupar programes

educatius en memòria de la tragèdia per a la prevenció d'actes de genocidi.

El poble gitano, com tantes altres ètnies minoritàries, va patir les conseqüències de l'Holocaust de l'Alemanya nazi de la mà de les dictadures feixistes.

Lema: How can life go on? / Com pot seguir la vida?

Cada any, l'acte es dedica a un tema concret: els nens, els camins, els Justos entre les Nacions, No et quedis mirant, actual... D'aquesta manera, es pot treballar des de moltes mirades diferents.

Des del Grup de treball Exili, Deportació i Holocaust, s'ha escollit el lema proposat per l'Holocaust Memorial Day Trust, una organització

britànica que neix del Tractat d'Estocolm (gener, 2000) quan 46 governs es van citar en aquesta ciutat per tractar el tema de l'educació, la commemoració i la recerca entorn de l'Holocaust.

D'altra banda, enguany el lema escollit per l'ONU és el següent: L'Holocaust i la dignitat humana. El tema enllaça amb els principis fundadors de les Nacions Unides i incideix en la dignitat i els valors de cada persona, tal com destaca la Carta de les Nacions Unides. Es posa en valor el dret a viure lliure de discriminacions i la igualtat davant la llei (Declaració Universal dels Drets Humans). L'Holocaust ens permet recordar dolorosament el fracàs de la comunitat. ■

‘ELS GITANOS CATALANS DE FRANÇA’, el nostre llibre recomanat, del periodista i escriptor Eugeni Casanova

El passat 21 de gener, Santiago Tarín escrivia a La Vanguardia un article titulat ‘Els Pubill de l’altre costat de la frontera’ sobre el llibre ‘Els gitanos catalans de França’, del periodista i escriptor Eugeni Casanova.

Aquesta aventura literària per conèixer millor com els col·lectius gitans han mantingut una identitat, una llengua i una cultura semblant, i que culmina amb l’escriptura del llibre, ha portat a Casanova a recórrer França buscant aquestes comunitats que van haver d’exiliar-se de Catalunya.

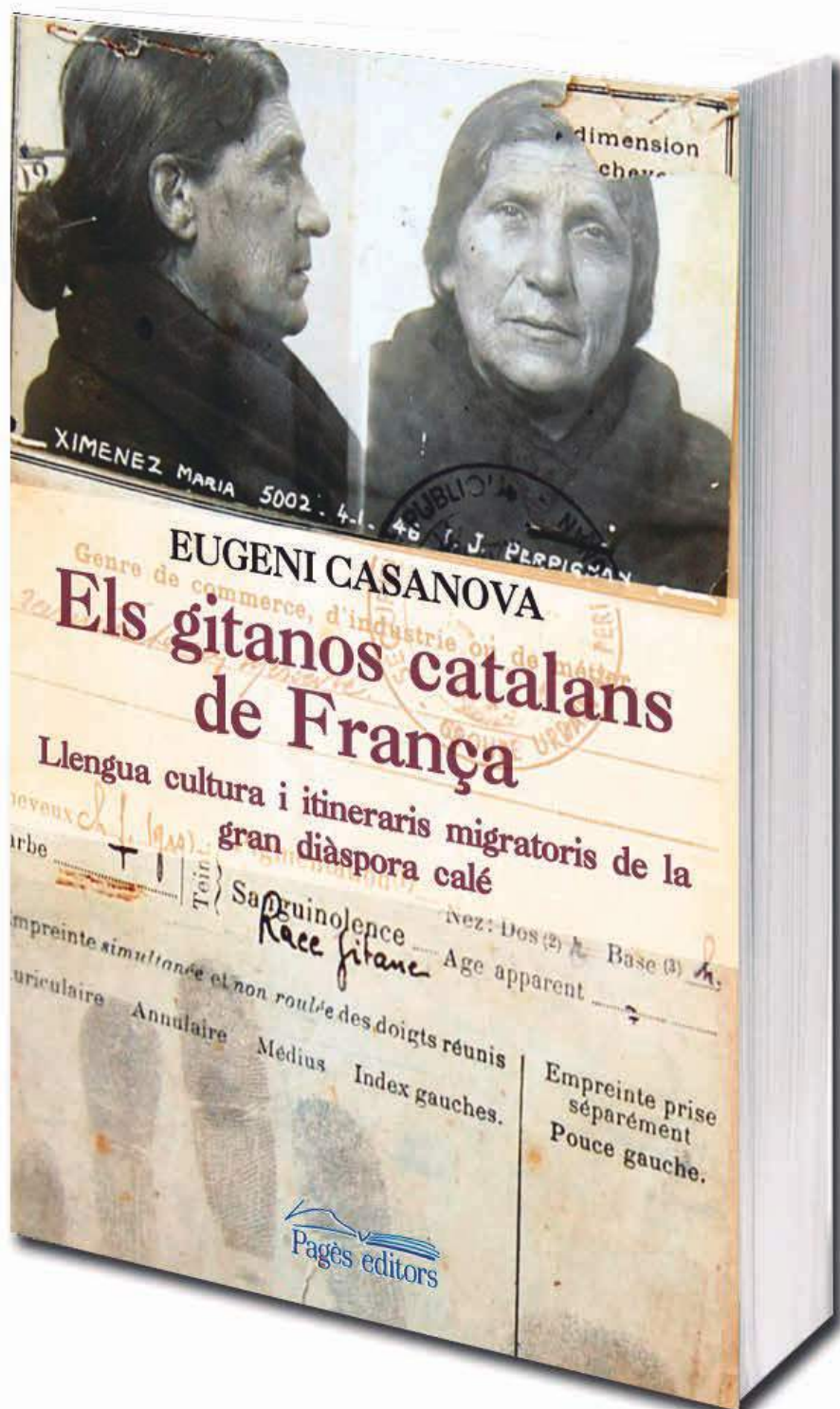
La troballa ha estat bona doncs ha trobat fins a 160, arribant molt més al nord del que hom s’hagués imaginat: els voltants de París, al departament del Pas-de-Calais, i a prop de la frontera belga.

Sobre el nombre de persones que conformen aquestes comunitats, és més difícil trobar dades doncs la legislació francesa no permet fer censos d’acord a paràmetres com la raça o la religió. Segons dades de diferents oenagés, però, el periodista ha calculat una xifra que supera les deu mil persones.

La història de l’èxode del col·lectiu

Casanova realitza en aquest llibre un viatge pel drama de l’exili d’una gran part del poble gitano a França, recopilant dades, experiències, i fins i tot anècdotes, com explicar que, segons quin lloc de França visitem, si parlem en català ens poden arribar a dir que estem parlant en gitano. La raó d’això la trobem a l’idioma i els costums que encara conserven les 160 comunitats gitanes descendents dels emigrants que van deixar Catalunya al segle XVIII.

Per tant, més que una bona lectura per conèixer més sobre l’èxode del col·lectiu gitano, ‘Els gitanos catalans de França’, també és un compendi de saviesa que explica l’origen del seu pelegrinatge perpetu, que rau en les poblacions nòmades de l’Índia central des d’on van emigrar a Pèrsia a mitjans del segle X, per seguir cap els Balcans, i continuar la seva transhumància en vistoses caravanes, amb un vestuari alegre ple de joies i elements distintius, sobre tot al cap, a diversos llocs del continent.

Portada del llibre

Gitanos amb la verge negra a la Camarga. Foto Jacques Léonard

L'arribada a Barcelona

El 1425, segons l'autor, els gitanos són vistos al Pirineu. Entre la població, eren valorats per les habilitats musicals, a més de per ser bons acròbates i saber ensinistrar animals. Entre ells s'anomenaven zíngars, mentre que a altres llocs i poblacions els coneixien com a bohemis o egipcianos.

La seva arribada a Barcelona segons Casanova, està datada en el 9 de juny de 1447, sempre segons el dietari del Consell de Cent.

Les dificultats

L'arribada del poble gitano a la Corona d'Aragó va iniciar-se amb dificultats. Les Corts de Montsó, el 1512, van adoptar mesures repressives en contra d'ells, iniciant un seguit de prohibicions una rere l'altra. L'objectiu d'aquestes accions era treure els gitanos de la vida pública espanyola del segle XVII, fet que no va arribar a succeir doncs molts aristòcrates els protegien. També les classes populars els hi van oferir protecció, doncs valoraven el seu art i la seva fama en el món de la faràndula.

A partir d'aquí, els diferents estaments de poder, com els Reis Catòlics, van ordenar els gitanos que s'assentessin en llocs fixos, es dediquessin a oficis clàssics o es posessin sota la protecció d'un senyor. Però és el 1749, amb el regnat de Ferran VI, que és dóna l'episodi de la Presó General dels Gitanos,

Camp de Rivesaltes

també conegut popularment com la Gran Batuda.

Organitzada pel marquès de La Ensenada, la matinada del 30 de juliol van ser arrestats tots els gitanos censats, separant homes i fills majors de 7 anys de les seves dones i mares, i traslladant-los a mines i camps de treball. A elles, amb els nens petits, a presó.

La paradoxa de tot plegat segons l'autor, "va ser que es va capturar els gitanos que estaven més integrats, i les mesures van ser poc efectives con-

tra els nòmades, que teòricament eren els que provocaven més rebuig entre la societat païa".

Amb l'arribada de Carles III el 1763, els gitanos van ser indultats, però l'èxode cap a França ja havia començat, animat també pels decrets de Nova Planta...

Des de Gitanos.cat us animem a conèixer com segueix el relat llegint el llibre 'Els gitanos catalans de França', d'Eugeni Casanova, periodista i escriptor. ■

PAPUSZA. ELS ANTECEDENTS DE L'EXTERMINI GITANO

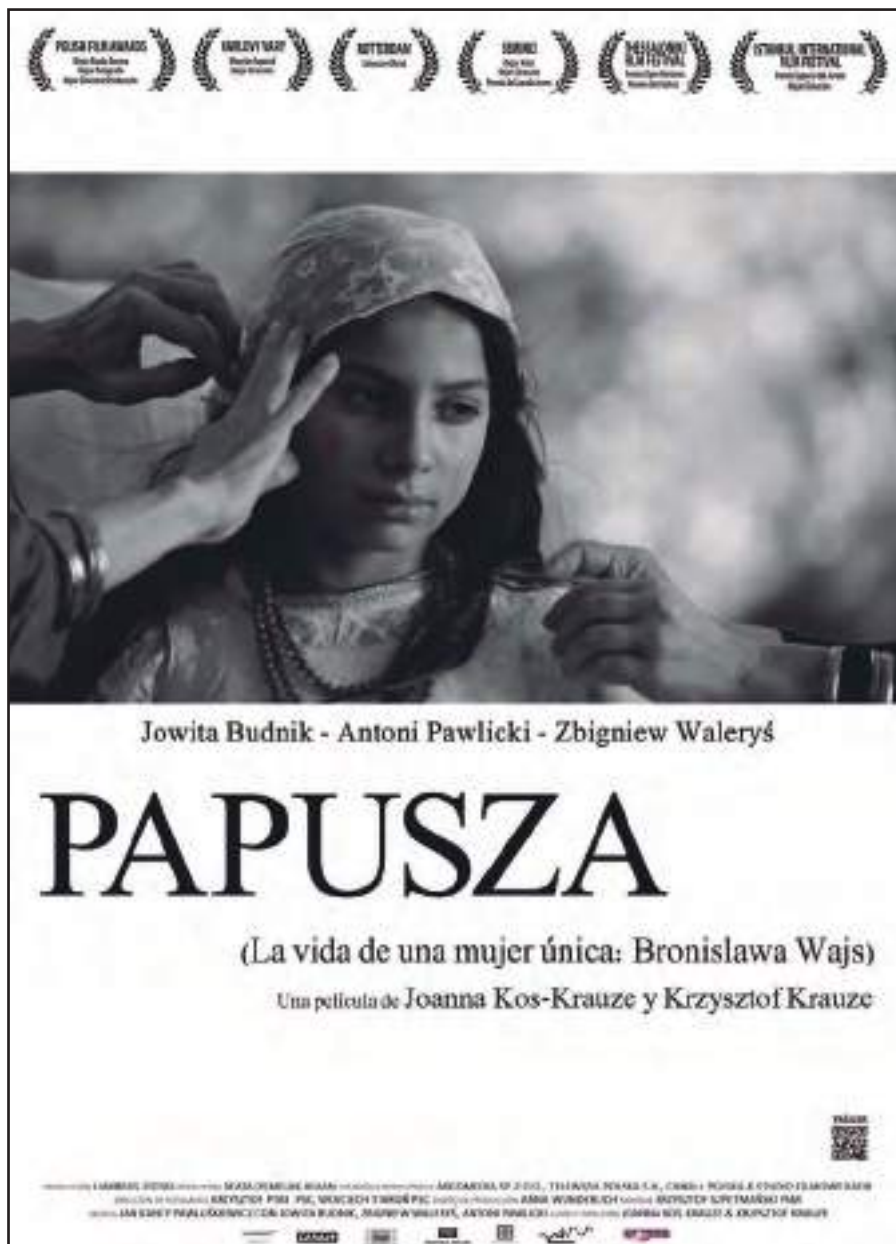
Salvador Carrasco Calvo (catedràtic de Sociologia)

“Foren depurats com l’or en el cresol i se’ls va acollir com a víctimes d’un Holocaust” (*Llibre de la Saviesa 3, 6, Bíblia*).

Escric aquestes ratlles sota l’impacte del film polonès *Papusza* (2013), estrenat recentment a Espanya. La pel·lícula, d’una hora i vint-i-cinc minuts de durada, dirigida per Joanna Kos-Krauze i Krzysztof Krauze, relata el drama biogràfic de Bronislawa Wajs (“Papusza”), la primera poetessa gitana polonesa. El film és tota una lliçó d’història dels roms de Polònia sota el nazisme i la dictadura soviètica. Alguns dels protagonistes es pregunten *pels motius de la persecució nazi dels gitans*. Aquest escrit, des de la perspectiva del que vivim avui, apunta en aquesta direcció. No cal dir que recomanem veure aquesta pel·lícula, feta en blanc i negre, amb una magnífica fotografia, sense cap concessió al victimisme, ni cap banalització de la dura realitat dels gitans polonesos del segle XX. Què va fer possible i com es va configurar la persecució patida pels gitans europeus en els anys 1940?

El racisme del Tercer Reich va tenir uns antecedents clars, prou coneguts pels historiadors. Un d’ells, però molt significatiu, va ser el del “darwinisme social” portat a l’extrem a Alemanya per Luidwig Woltmann, que no dubtava en proclamar “el dret del més fort”, “la lluita per l’existència” i “l’exclusió dels no idonis” com a principis orgànics de la societat, seguit de la idea de la “cria” i la prohibició del mestissatge ètnic. Aquest pensament desembocaria en la política eugenèsica més destructiva i en l’antisemitisme dels nazis. Des de finals del segle XIX fins als anys trenta del segle XX, diverses organitzacions polítiques panalemanes i antisemites, juntament amb grups racistes radicals, conservadors i socialcristians, a Berlín i Viena especialment, arribarien a constituir una força latent i a exercir una influència permanent, aconseguint, a més, tenir una presència parlamentària de més de deu diputats.

Al fonaments de la ideologia del nacionalsocialisme hi havia un “darwinisme social”, vulgar i simple, molt més agosarat que el defensat per Herbert Spencer a *L’home contra l’Estat*. Sobre

Cartell de la pel·lícula

aquesta base s’instal·laria l’estereotip nazi del jueu i del gitano. Sense periodistes com Wilhem Marr, filòsofs com Eugen Düring, sociòlegs com Luidwig Woltmann, predicadors i agitadors com Julius Streicher, polítics i oradors com Georg Ritter von Schönerer, alcaldes populars com Karl Lueger ... no

hauria estat possible la influència nefasta d’Alfred Rosenberg, ideòleg del nacionalsocialisme, de “la religió de la sang” i arquitecte de l’Holocaust; ni els horrors de les SS; ni *Mein Kampf* de Hitler; ni els camps d’extermini i treballs forçats. D’aquells vents aquelles tempestes: a Auschwitz-Birkenau (el

“camp de les famílies gitanes”) famílies senceres foren empresonades juntes. 19.000 dels 23.000 gitanos enviats a Auschwitz van morir allà.

Els gitanos ja havien experimentat a l'Europa moderna les conseqüències de l'obsessió per la puresa de sang, la neteja ètnica, els intents d'assimilació forçada de les minories i de genocidi.

L'actual avenç del populisme xenòfob a Europa, té també com a antecedents la preocupant persistència dels vells *estereotips*, *d'actituds discriminatòries* i *accions violentes*, cada vegada més sovintejades a tota Europa, contra indigents, immigrants, refugiats, gitanos, jueus i d'altres col·lectius. El racisme, com a ideologia, torna a ser present i operatiu entre nosaltres.

Ens fem algunes preguntes. Serà aquesta la “victòria pòstuma de Hitler”? Quin fangar ens espera després d'aquestes aigües, turbulentes i creixents, que ja desborden els límits del vell continent europeu?. Què hi podem fer? Son preguntes que naixen d'una preocupació serena, però cada vegada més inquieta, davant l'allau migratori i de refugiats que provo-

Escena del film

quen la misèria, la pobresa i les guerres; davant la persistència de l'antisemitisme i l'antigitanisme i l'alarmant avenç del gihadisme i la islamofòbia en els darrers anys.

No tenim a la mà més resposta que l'apel·lació a *respectar, en la vida diària, l'home concret* “de carn i ossos, que naix, creix i mor, que menja i juga, i dorm i pensa; l'home a qui es veu i

a qui es pot sentir”: el veí, el pròxim conegut o desconegut. Potser cal recuperar aquella *filantropia* que naix de l'*empatia radical*, d'arrels biològiques, que uneix als homes concrets entre si, allà on desenvolupa la vida de les comunitats locals, sigui verd o negre el color dels ulls que miren la mateixa realitat, blanca o morena la seva pell. ■

Gitanos.cat

Segueix-nos a facebook:

www.facebook.com/gitanos.cat

SALVADOR CARRASCO

REP UN DELS PREMIS A LA CULTURA GITANA

El nostre estimat amic i col·laborador de *gitanos.cat* Salvador Carrasco ha estat guardonat amb el "Premio de Investigación" dels "Premios de Cultura Gitana 8 de abril" 2017 que atorga l'Institut de Cultura Gitana. En Salvador Carrasco és professor emèrit del Departament de Sociologia i Anàlisi de les Organitzacions de la Universitat de Barcelona.

L'entrega de premis va tenir lloc el dissabte 8 d'abril a l'auditori del Centre d'art Reina Sofia de Madrid:

- Premio de Artes Escénicas y Literatura: José Maya
- Premio de Pintura y Artes Plásticas: David Zafrá
- Premio de Música: Remedios Amaya
- Premio de Investigación: Salvador Carrasco
- Premio de Deportes: Samuel Carmona
- Premio de Jóvenes Creadores: Celia Montoya
- Premio de Comunicación: Miranda Vuolosranta (European Roma Travellers Forum)
- Premio a la Concordia: Rami Fernández Fernández
- Premio a toda una trayectoria: Romani Rose

Moltes felicitats Salvador! ■

Salvador Carrasco Calvo

Ja tens la teva **T-Avança**?

Anem amb tu.

Fa mig any que tinc la targeta T-Avança i estic molt contenta. Amb ella em despreocupo d'haver de portar diners, ja que em cobreix a final de mes. És com una targeta moneder.

M^a del Pilar Pérez

- **Viatja sempre amb la tarifa més baixa**
- **Estalvia't les recàrregues**
- **Empreses i autònoms recuperen l'IVA**
- **Pagament a final de mes**

Pot ser teva per només **3,50€***

Sol·licita-la ja!

www.tarragona.cat

Assemblea de la FAGIC

Junta de la FAGIC, presidint l'Assemblea

El passat 23 de febrer es va celebrar l'Assemblea General Ordinària de la Federació d'Associacions Gitanes de Catalunya. En aquest acte es van tractar punts tan importants com la situació de la FAGIC, la seva situació econòmica, altes i baixes de les associacions federades, el resum anual de l'associació, els objectius per al 2017, i una part final de torn obert de paraules. ■

Beneficis de l'escolarització primària

El passat divendres dia 3 de març va tenir lloc al Casal Cívic de la Mina i l'Associació Casal Infantil La Mina, una conferència gratuïta sobre els beneficis de l'educació primerenca.

Amb aquesta conferència, es va donar compliment al Pla integral del poble gitano de Catalunya en l'objectiu de millorar i d'incrementar l'escolarització dels nens de 0 a 6 anys en les escoles bressol i en les escoles d'infantil, a través d'evidències científiques a càrrec de professionals en la matèria i, a partir de les experiències de famílies gitanes que tenen escolaritzats als seus nens i nenes (de 0 a 6 anys) a les escoles bressol i/o a les escoles d'infantil.

La sessió es va dividir en tres blocs:

- Conferència principal sobre els beneficis de l'escolarització primerenca a càrrec de la Dra. Rocio García, investigadora Marie Curie a la Facultat d'Educació de la Universitat de Cambridge i membre del grup de Psicologia i Educació i investigadora associada al Wolfson College.
- Taula d'experiències amb famílies gitanes que tinguin escolaritzats als seus nens i nenes de 0 a 6 anys amb la intenció d'actuar com referents i motivar a les famílies assistents amb les seves experiències.
- Posada en comú de totes les reflexions i necessitats que van anar sorgint i que es recolliran en un manifest per tenir-les en compte per futures actuacions del PIPG al barri de La Mina.

Aquesta sessió estava especialment dirigida a famílies amb nens o nenes entre 0 i 6 anys, educadors/res, ONG's gitanes i professionals de l'àmbit social. ■

Taller gratuït de rumba i flamenc

La FAGIC, el Pla Integral del Poble Gitano i l'APAC Rumba Catalana va organitzar amb la col·laboració de la SGAE Catalunya un taller de rumba catalana el passat 25 de gener, a la seu de la SGAE (Sala Mompou) al passeig de Colom, 6 de Barcelona.

El taller de rumba catalana va estar dirigit per Sicus Carbonell, cantant de Sabor de Gràcia i el de flamenc per en Juan Cortés, cantant de Los Banis. Després dels tallers va tenir lloc una taula institucional de benvinguda i un col·loqui sobre música gitana. En el taller hi participaren els mateixos tutors dels cursos, Sicus Carbonell, Juan Cortés i també en Ramon Calabuch —oncle Moncho— i en Paco Heredia, guitarrista.

En acabar el taller es va servir un petit refrigeri del qual en van gaudir tots els participants. ■

Subscriu-te a *gitanos.cat*

Vols rebre la casa la revista *gitanos.cat*?

Pots fer-te subscriptor per tan sols 8 € l'any i gaudeix de tots els continguts de la revista multiplataforma!

Envia'ns un correu a: **info@gitanos.cat** ■

Procés participatiu del Pla Integral del Poble Gitano (PIPG) a Reus

El passat dimarts 28 de febrer va tenir lloc a Reus el primer procés participatiu del Pla Integral del Poble Gitano 2017-2020. L'acte va ser conduït per Juan Ramon Vílchez i Enríquez, responsable del Consell Assessor del Poble Gitano, i hi van assistir diverses persones representants d'entitats gitanes del territori així com d'altres persones de la comunitat gitana del Camp de Tarragona. Durant la sessió es van tractar diversos temes, principalment de l'àmbit d'educació i la relació i suport que des del PIPG s'ofereix.

Juan Ramon Vílchez

El IV Pla Integral del Poble Gitano s'està acabant de definir amb un grup de treball format per persones de la comunitat gitana de Catalunya però a

la vegada s'estan creant aquests processos participatius als diferents territoris perquè sigui més plural, obert a tothom i el màxim eficient possible. ■

Imatges del públic de la jornada

Mas Maneguet S.A.

Club de Golf

Presentació del **receptari tradicional gitano** de la mà de la **Fundación Alicia**

La darrera iniciativa gastronòmica amb sabor gitano té nom de dona. Una selecció de cuiners gitanos, com en Samuel Muñoz i José Ramón Cortés, sota la supervisió del chef Ricard Marí, han treballat per recrear diversos plats del receptari gitano juntament amb la Fundación Alicia.

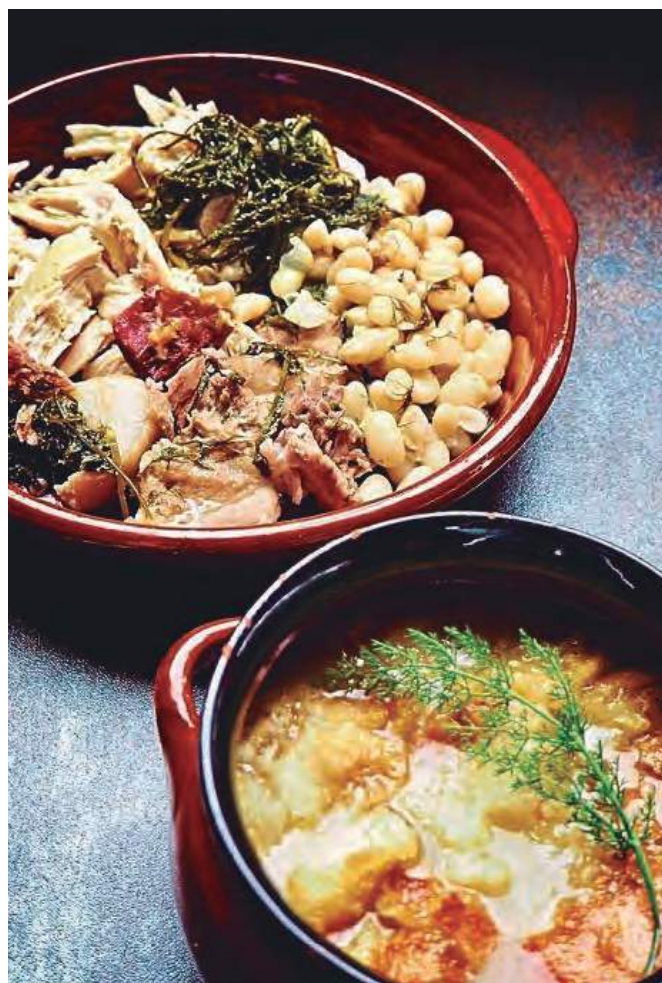
Es tracta d'una iniciativa posada en marxa pel Pla Integral del Poble Gitano de Catalunya amb motiu de la celebració dels 600 anys de l'arribada del poble gitano a Catalunya, i presentada el passat 8 de març, realitzada amb l'objectiu de donar a conèixer el patrimoni gastronòmic del poble gitano, potenciant la seva visibilitat, i destacant la seva contribució social.

Una nova manera de difondre la cultura gitana mitjançant les receptes i sabors de la nostra gastronomia, basada, principalment en plats de cullera com "el potaje de Nochebuena", "las gachas", el reconegut "Arroz con habichuelas e hinojos", l'escudella amb col o el pa de "nochebuena".

Pràctiques amb els joves

d'origen humil, que es diferencien substancialment d'altres tipus de cuina per l'ús de espècies aromàtiques, per la varietat i intensitat dels seus colors, i per l'ús de carns d'au com la gallina i de porc.

Es va fer escudella amb col i altres plats

Un receptari per llepar-se els dits!

El viatge realitzat pels gitanos d'orient a occident durant més de 1.000 anys és la base d'aquest receptari, replet de saboroses propostes confeccionades amb ingredients senzills i

Els chefs van ser diversos

A la jornada es van presentar alguns dels plats més representatius de la gastronomia gitana, en un receptari amb 30 dels plats més representatius, acompanyats d'una breu explicació sobre el seu origen.

Uns convidats molt especials

A la presentació d'aquestes receptes gitanes, van acudir personalitats de la talla de Francesc Iglesias i Riumalló, Secretari d'Afers Socials i Famílies, Bernat Valls i Fuster, Director general d'Acció Cívica i Comunitària, Ramón Vilchez, responsable del Programa del Poble Gitano i de la Innovació Social, Toni Massanés, director de la Fundació Alicia, entre altres. ■

Fotos: Museu Virtual Gitano

THE BEST WATER PARK

Aquopolis®

DOLPHINARIUM
COSTA DORADA

Vuelve el
segundo día
desde
5€

